

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petič-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Körber in Avgijev hlev.

Minister Körber še ni imel prilike predstaviti sebe in svoje tovariše narodnim zastopnikom in jim ustno razložiti načrt, po katerem misli novo ministerstvo spraviti zavoženo politiko na pravi tir. Da pa ne bi bili njegovi nameni in nameravani koraki ljudstvom povsem neznani, povedal jim je potem časopisja, kaj in kako da misli postopati. Z malimi izjemami ostala je javnost napram njegovim načrtom hladna do dna srca, dobro vedoč, česa ji je pričakovati od besed iz ministerskih ust. Umetno sestavljeni in nališpani načrti izkazali so se doslej še vedno le kot načrti brez upanja na vsaj približno uresničenje. In zato je postalo prebivalstvo napram takim izjavam popolnoma hladnokrvno ter ni iskalo uresničenja svojih teženj in zahtev pri vladi, temveč je hodilo večinoma svoja, če tudi brezuspešna pota.

Vladni načrt Körberjevega ministerstva bi bil bržčas delil usodo prejšnjih, da ni čutil ministerski predsednik potrebe poživiti ga, podeliti mu vsaj navidezno življensko moč, ter presaditi idejalno svojo cvetko na realna tla vsakdanjega življenja.

Lepe so ideje, ki jih je razvil ministerski predsednik v svojem načrtu. Če so pa dosegljive, vsaj za njega, to je drugo ne malo vprašanje, čegar rešitev leži v trenutku v krilu čeških in nemških zastopnikov oziroma v rokah vlade. Gledé na njih izvršitev je ministerstvo večinoma vezano na sopomoč državnega zbora in le manjši, a nič manj važni del prepuščen je vladi sami.

Verujemo v dobre, pravične namene Körberja, toda samo verujemo, in še to le toliko časa, dokler nas o nasprotnem ne uveri. Prepričani pa nismo in iz raznih razlogov tudi ne moremo biti, dasi hoče s svojim ukazom političnim oblastim, razpršiti naše čvome. Isto kot

on je storil pred leti že minister Giskra in po njegovem zgledu podrezal je še marsikateri minister njemu podrejene oblasti. Toda vsi opomini, vsa navodila in ukazi bili so bob v steno, ki se imenuje sistem, katerega ne premeni nobeno ednostransko ministersko povelje, če bi imelo sploh ta namen.

Kar pa z zadoščenjem zabeležimo, je okolnost, da je ministerski predsednik mnogo bližje pravi poti nego so bili njegovi predniki.

Dani se mu od kod izvira toliko zla in nezadovoljnosti v javnem življenju, ali s svojim ukazom se ni zadel čavlja na glavo. Njegov ukaz političnim oblastim ne pomeni v bistvu drugega, nego previdno sestavljeno obtožnico cele politične uprave in nehoté obsodbo napačnega sistema.

Oblasti, pravi ukaz, se imajo po obstoječih zakonih strogo ravnati. Vprašamo se, ali je treba to še posebej naglašati in povdarjati baš nasproti oblastim? To je vendar tako ob sebi umevno, da se nam vsiljuje misel: minister se je zmotil. Toda pustimo ministru besedo; on je govoril, ker je imel tehtnih razlogov, ker ve kot visok uradnik, da so baš oblasti, ki ne postopajo vedno in povsod zakonito. Drugo pa je, če bodo njegovi opomini tudi zalegli. Uradnik, kateri ne pozna svojih dolžnosti, katerega je treba nanje še le spominjati, ni več uradnik in je popolnoma nezmožen za njemu izročeno delo in zato je vsak opomin le udarec v vodo.

Dalje, oblasti rešujejo naj vloge in vse stvari stvarno in oziraje se na blagor ljudstva. Zahtevam, ki ne nasprotujejo zakonom ali javnosti; naj se ugodi. Ne gledé na morebitne oblikovne, torej ne bistvene, nedostatke.

Tudi to se ob sebi umeje, da morajo oblasti brez ozira na zunanje vplive predsodke ali celo

na svojo trmoglavost reševati vloge in druge zadeve zgolj iz stvarnega stališča, svesti si, da so uradi zavoljo ljudstva, ne pa ljudstva zavoljo uradov. Upravni organi ne smejo — kakor se to pri nas dogaja — rešujoč kako stvar gledati v prvi vrsti na to, kako naj jo rešijo, da se izognejo morebitnemu izpodbijanju in graji; kako naj jo zavrnejo zavoljo oblikovnih nedostatkov ali izgovarjajoč se na nepristojnost. Pri reševanju vodi jih marveč vprašanje, kako naj rešijo stvar, da bode rešitev pravična, da bo odgovarjala zakonom in se izrazila za blagor ljudstva.

Tega načela se žal uradniki do sedaj niso držali, čeprav jim že zakon sam to veleval. Bilo je treba še posebnega ukaza in javne graje s strani, ki jih je dosedaj vedno le pod svoje okrilje jemala.

S takim postopanjem prihrani se ljudstvu časa, truda in stroškov, na kar se doslej zlasti okrajna glavarstva niso vedno ozirala.

Edna obtožba glasi se obtoževalnejša od druge. Toda bil je že skrajni čas, da se je vzdramil najvišji birokrat v državi in povzdignil glas v varstvo ljudskih koristij, ne meneč se zato, da bodo prizadeti vihali nosove in na tihem kuhali svojo jezero.

Rešujte vloge in druge zadeve naglo, občujte s podrejenimi vljudno in prijazno brez ozira na ugled dotične stranke, ne odlagajte pa, hoče reči minister, z rešitvami po cele mesece in leta, kar se prenogokrat dogaja; ne menite, da je ljudstvo vstvarjeno za vas, da je le podlaga, da se le da splezati na višja mesta. Državljan je kmet z žuljavimi rokami kakor gospodič v črni suknji, oba imata ednake pravice, oba smeta zahtevati, da se ravna z njima enako prijazno. Nikakor ne gre laskati se olikanemu gospodiču, kmeta

LISTEK.

Krompirjeva njivica.

Povest, češki napisala Zofija Podlipska.
Posl. Podravske.

Miklavž je imel skoraj neprestano pri Prohasku delo ter je poznal Rozalijo že od mladih nog. Ona se je smela še bolj norčevati z njim, nego drugi ljudje in zares se ji je čudil, da pri takšni lepoti ni bila prav nič posvetna.

Sam ji je že trikrat opravljal službo snubca; prvokrat jo je snubil za nekoga mizarja, drugi krat za mladega vdovca, lastnika hiše, a tretje krat za nekoga čevljarja, bivajočega v Pragi.

Vsakokrat je pripeljal tudi ženina s seboj in Rozalija se je imela mesec dni komu smejeti; kakor mizarju, ki ni imel desek, tako vdovcu, ki je imel tri tašče v hiši, namreč svojo in ranjke žene mater ter še babico. Najbolj pa se je smejala škilavemu, nališpanemu čevljarju, kateremu je pomada kapala od las.

Bila je kljubovalna deklica, o kateri nihče ni mogel pogoditi, kaj je imela v glavi? Miklavž bi bil to rad izvedel. Ali je bil to res velik razum, ali neizmerna budalost! Toda ona se ni

izdala. Ako pa naj izpovem resnico jaz, ne morem drugače nego reči: „Inū, takšna je, za kakršno jo kdo smatra“.

„Počakaj!“ je dejal Miklavž, „ker mi ta deklina toliko prizadene radi mojega krompirja, pa jo za to izplačam. In zbral je skoraj vse hlapce v vasi, plačal znanemu, skoro sto let staremu dudlarju, ki je še sviral na dudle in zvečer pred godom svete Barbare so ji zapeli pre: hlevom, kjer je molzla krave:

Ne izbiraj, ne prebiraj,
Da se ne boš goljufala,
Da potem ne boš dobila,
Kar ne boš mela rada.
Grof po tebe že ne pride,
Ne čakaj graščaka,
Ne izbiraj, ne prebiraj!
Je moja misel taka.
Naposled na sami konec
Je pastir k njej prišel:
„Če le hočeš moja biti,
Pa te odpeljem iz hiše.“

Ko so izpeli, so se smejali in vriskali in ko je prišla iz hleva s polno golido mleka, so ji delali špalir ter metali kape v zrak.

Rozalija je šla mimo njih ter pozorno opazovala, komu se ima za to podoknico zahvaliti.

Odnese! je molče golido ter se s smehom vrnila.

„Čemu bi naj ne vzela pastirja?“ je dejala. „Kaj bi bilo napačnega v tem? Ako bi ga imela rada in on mene, pa bi ga vzela, da boste vedeli. Izbirala pa si bom, dokler bom hotela in rajše imam izbirek, nego bi imela katerega izmed vas. Priporočam se ter se zahvaljujem za podoknico. Vi stari dudlar, pojdite ter zasvirajte še otrokom v sobi. Mati vam da večerjo.“

„Sedaj pa imamo“, so se smejali tantje ter se priskaje razškrpili. Miklavž se je smejal na vse grlo. Klical je za njo: „Kar poljubil bi te za ta odgovor.“

Ona obrnivši se na vežinem pragu proti njemu, mu pogrovi s prstom ter reče:

„To, to še poskusite.“

„To vem, da bi začutil tvojih pet prstov na licu, da bi se mi ves teden ne bilo treba briti“, ji odvrne ter odide za drugimi.

Bil je čas, da si skuha večerjo. Kaj drugega, nego krompir. Imel je že pripravljenega v loncu ter je prišel z njim iz male čumnate, katero je imel najeto, k domačim v sobo, da skuha pri ognju na njihovem ognjišču, kakor so imeli dogovorjeno.

neokretna pa osorno ogovarjati, zbadati in na posled zapoditi. Oba sta ednaka pred zakonom in njegovim izvrševalcem.

A to še ne zadostuje. Uradniki ne izpolnjujejo že svoje dolžnosti, ako se ravna strogo po zakonih in predpisih, ako so le mehaničen stroj, katerega goni višja oblast. Uradnik je po sredovalec med ljudstvom in njegovo blaginjo ter državo in njenimi koristi. Zato mora živeti v vedni dotiki s prebivalstvom, mora imeti vedno odprte oči in ušesa za ljudske potrebe in zahteve in če treba sprožiti samostojno kako misel, katere uresničenje bi bilo ljudstvu v prid.

To zahtevo, pravše željo, smemo smatrati za krono njegovih idej, katere je razodel svojim podrejenim oblastim. A baš ta njegova želja bo ostala neizpolnjena, ker sedanji uradniki nimajo ne smisla ne prave volje za ljudski blagor. Kako naj današnji politični uradniki — ne izvenzami drugih — predstavljajo misel, željo, potrebe ljudstva, med katerim živijo, ko so mu popolnoma neznani, tuji po rojstvu, mišljenju in stremljenju. Kako naj pričakuje ljudstvo od blagorodnega plemenitaša, nemškega kavalirja, da se bo isti zanj brigal, ko smatra svojo službo le za začasno. Take zahteve so prevelike, uradnik in ljudstvo sta uverjena, da ne sodita skupaj.

Kar pa bodo oblastva natanko in še prenatanko izvrševala, to je nasvet ministrov, naj se poslužujejo vseh sredstev v varstvo svojega in ugleda zakona. Mislimo, da baš tega ni bilo treba oblastvu namigniti. Kajti, kadar hočejo uradniki svojo in voljo zakonov izpolniti, tedaj si pač vedo še predobro pomagati. Res je, da trpi tuintam ugled javne oblasti same, ki pozabijo včasih na sebe in na urad. V takih slučajih pa jim ne pridobi nobena telesna sila več izgubljenega ugleda.

Kakor je navedeni ukaz našega ministerskega predsednika po svojih idejah dober in vse hvale vreden, tako je na drugi strani brezuspešen, ker pomanjkljiv.

Kajti dokler bodo okrajna glavarstva le izgojevališča modrokrvnih plemičev, dokler se bodo smatrala dejanski za izključno posest od nekdanjih vladovateljev nemških birokratov, ki vključno morebitni svoji dobri volji nikakor niso kos svoji nalogi, dotlej ostanejo podobni koraki le brezuspešni poskusi, razodevajoč bodisi dobro voljo podprto z nezadostnimi sredstvi, bodisi le pesek v oči.

Spraviti zavoženo politiko zopet v pravi tir, treba je spremeniti ves vladni sistem, in kolikor se isti tiče gori navedenega ministerskega ukaza, dati ljudstvu takih uradnikov, ki bodo njemu v vsakem oziru blizu stali, ki ne bodo smatrali svoje službe pri prvi instanci le za prvo stopnjo, katero si želé prej ko prej prestopiti, ampak, ki bodo ostali, če ne vedno vsaj

delj časa, na istem mestu in imeli tako priliko, seznaniti se z vsem, kar je potrebno za vestno in plodonosno izpolnjevanje svoje službe.

Sistem v Istri in politika Goluchowskija.

Pod tem naslovom piše „Jedinstvo“ sledeče: Pred dvajsetimi leti je pisal sloveči italijanski politik P. Fambri razpravo o Istri in o avstrijski politiki. V tej razpravi je sicer branil italijanstvo Istre, ali ob ednem je naglašal nujno potrebo zveze med Avstrijo in Italijo in sicer zaradi Nemčije in proti Nemčiji. Fambri je tudi takrat uvidel, da želi Nemčija prodreti do naših (jadranskih) obal, na škodo avstrijsko in italijansko, ter je proti nji pozival vse na pomoč; naposled se je spomnil tudi Hrvatov in Slovencev v Istri, Trstu in Gorici ter jih rotil, naj se sporazumejo.

Danes, ko Italijani iz sovraštva proti Slovanom dvorijo Nemcem, ko italijanski klub stoji z dušo in telesom na strani Nemcev, morda iz obojestranskih irredentovskih simpatij, je treba spomniti jih na izdajsko politiko, s katero se prikuplujejo zoper nas onim, ki žele njim in nam propad.

Germanija se želi razprostrti do jadranskih obal. To so sanje že starega Bismarcka. Iz Nemčije se neti danes vsa ta burja. Nje ne zadostuje Severno morje; hrepeni po jugu, hoče novih luk, in pri tem bi prvi slučajni udarec proti Avstriji pomenil naenkrat tudi drugi proti Italiji. Za Trstom došle bi i Benetke na vrsto.

Avstrijski državniki so mnogo zakrivilili, da so dobili Nemci skomino. Ne da bi germanizem kolikor mogoče iztrebili zaradi Nemčije, puščajo mu odprta vrata. Mislili so, da bode Avstrija tem močnejša, čim bolj se ponemči, toda niso niti sanjali, da delajo to le v korist nemškega cesarstva.

S te strani je težko razumeti tudi današnjo politiko Goluchowskija, še težje dunajske gospode gledé na notranje razmere.

Na Dunaju so bili tudi leta 1899 ljudje, ki so pripravljali Nemčiji četudi nehoti pot do Adrije, in ki so kopali Avstriji grob. Brez vsega pomisleka proglašajo ti ljudje, da zahteva državna korist, da se nemški jezik v svojem gospodstvu ne samo obdrži, nego še razširi, da se država vsa ponemči.

Ti ljudje delajo in javno priznavajo, da jim je na srcu propad Čehov na severu, Hrvatov (Slovencev) na jugu.

Na Češkem, ki je od treh strani obkoljeno od nemškega cesarstva, ne bi niti sami državniki nemškega cesarstva znali bolje pospeševati dozorevanja jabolka, da pade v naročaj Nemčije, kakor delajo to nekateri na Dunaju. Da ni češkega naroda, ki se temu z zobmi in nohti

protivi, dozorelo bi že davno. Braneč sebe, branijo Čehi Avstrijo, toda nekateri tega ali nočejo ali ne znajo videti, in tako hitijo naproti sumljivim usodi.

Ponemčil se je večji del Štajarske, večji del Koroške. Okužil se je z nemštvom tudi ostali del teh dežel; Kranjska, Goriška in v gotovi meri tudi Trst in Hrvatska. Že okužene z nemštvom ponemčujejo se te dežele tudi danes, in naprej se hodi z uradi in šolami.

Ni urada ni na Južnem Štajarskem, ni na Koroškem, ni na celim Kranjskem, v katerem se ne bi nemški uradovalo. Celó na Goriškem, v Trstu, da tudi v Istri uvedli so nemški jezik kot uradni. V Istri, kjer ni niti edne nemške obitelji, v okraj, kjer ni niti ednega Nemca, pošiljajo se sedaj, danes pod najnovejšo vlado, uradniki, ki ne znajo drugega jezika nego nemški. Celó v Dalmaciji je prodrl nemški jezik.

Če je mogoče, je slabše še v Solah.

V Avstriji se še celo sedaj ponemčuje, kakor pred štiridesetimi in pred sto leti.

Ako je bila pred dvajsetimi leti Avstrija opasna Italiji, ali je danes? Fambri se je z njo sprijaznil, ker se je bal Nemčije. Te se boji zavoljo Trsta, in baš ona je, ki jo je tega ne samo naučila, ampak ji po malem gladi pot. Ona ji je tudi drugje skrčila pot in ga še krči.

Avstriji se grozijo od Spreve, da mora dati o prvi priliki Nemčiji pot do Adrije. Od Avstrije zahtevajo Italijani Primorje, tu z grožnjo, tam z laskanjem, proglašajo ga svojim; Avstrija širi v Primorju kakor tudi drugod nemščino, vzdržuje italijanščino, oboje na škodo hrvatstva (slovenstva), ki bi edino moglo Primorje vzdržati in ohraniti vladarski hiši, da bode kedaj v bolj-ših časih zjedinjeno in v svoje svete pravice postavljeno.

Zunanja politika Avstrije ni boljša od notranje, ker je sklenila zvezo s svojim največjim tekmečem, z onim, ki ima po nji priti do Adrije, — z Nemčijo.

V očigled temu nam ni jasno in ne razumemo zveze naše države z Nemčijo v zunanji politiki, ni nam jasno ponemčevanje na znotraj, toda še manj, zakaj se Italijani vzpričo nemške nevarnosti bratijo z Nemci, a nekateri avstrijski državniki zopet, brateč se z Nemci, se pajdašijo tudi z Italijani.

Je li to vse zato, da se zapostavljajo v vsem Slovani? Zares čudno Avstrija, ki bi imela tisoč razlogov, da bedi in straži tako proti Nemcem kakor proti Italijanom, neguje Nemce in Italijane povsod, kjer so pomešani s Slovani. Italijani zopet, ki bi morali vedeti, da jih je Nemčija že na led izvabila, gredo ji na roko. Kdo naj to razume? Zares, kakor se ni nikdar poprej moglo reči, reče se lahko sedaj, da se vse ne-kako dela za kralja Pruske!

Toda nihče ni kuril; otroci so jokali in žena je ležala poleg postelje na tleh. Moža, ki je bil krojač, ni bilo doma.

Miklavž se je prestrašil, misleč si, da je njegova gospodinja bolna ali mrtva. Vzel je kadečo se svetilnico ter se ji približal. Dvignil jo je s tal ter jo jel oživljati. Videl je, da je bila znova od moža tepena. Posadil jo je za mizo, napravil ogenj sam ter skuhal njej juho, sebi pa priljubljeni krompir, s katerim je obdaroval tudi otroke.

„Ko se je krojačica zavedla, rekel ji je: „Žalosten večer imate. Hotel sem obdariti otroke ter nastrašiti jih z Barbaro, med tem pa sem bil tu sam prestrašen. Kaj pa sta zopet imela z možem? Da vendar ne molčite, kadar je basen.“

„Ker me muči po nepotrebnem. Vedno je ljub sumen ná me. Pazite, da tudi vas enkrat ne ubije. Ko bi vas videl, da ste mi priskočili na pomoč, bilo bi tega takoj dovolj.“

Miklavž se nasmeji. „Mirujte vendar. Krojač ni takšen topec. Toda s kom vas je imel danes na sumu?“

Krojačica ni hotela z barvo na dan in Miklavž jo je čudno gledal. Ona je to opazila ter nasilno premagala svojo zadrego.

„Prišel je sem eden iz Rudnika, kjer služi za natakarkarja. Kaj morem jaz za to? Poznam ga od onega časa, ko sem tam služila. Hodila sem po pivu v to gostilno.“

„Toda kaj je iskal tu ta natakarkar.“ Sedaj, po zimi? Kaj? V tukajšnji krčmi ne potrebujejo natakarkarja.“

Krojačica je na to živo zarudela. Bala se je tudi tega gostača. Vsekako pa je drzno odgovorila. „Pa vam povem, kaj je iskal tukaj. Prišel je sem za Rozalijo. Vprašal me je, ali je to resnica, kar pripovedujejo o njej. Rad bi jo imel za ženo. Najela bi si nekakšno krčmo. To je iskal tukaj, toda moj je tako rohnel, da je rajše zbežal.“

Miklavž jo še vpraša, kako je ime natakarkarju. Izvedel je, da se imenuje „Jean“ ter na tibem premišljeval, ali naj to historijo verjame ali ne.

Krojač se je vrnil domov iz krčme in Miklavž mu je prigovarjal, naj se spravi z ženo. Celó zlagal se je nekoliko ter trdil, da je že nekje drugje slišal, da natakarkar „Jean“ misli na Rozalijo. Njemu je krojač verjel ter se zares pomiril z ženo. Celó odpuščanja jo je prosil. Miklavž je bil tega vesel, vsaj tem revnim otrokom na ljubo.

Takoj drugega dne se je razneslo po vasi, da si nekaj gospod „Jean“, natakarkar iz Rudnika, hoče pridobiti roko Rozalije in da bi se bil že včeraj prikazal, ako bi ga besni krojač ne bil zapodil.

Miklavž ni zamudil podražiti z njim Rozalijo. „Ti postaneš krčmarica“, se ji je smejal. „In čemu pa ne? Zala krčmarica privablja goste.“

„Zlasti, ako je krčmar takšen strahopetec, kakor ta gospod „Jean“, odvrne Rozalija na to. „To vam je pravi junak. Zbežal je pred krojačem. Bal se je nemara, da ga ne nabode na iglo.“

„Le smeji se“, odvrne Miklavž. „Ko bi bila videla revno krojačico, kako jo je pretepal.“

„Toda to je grozno, Miklavž, biti žena takšnega besnega človeka“, je rekla Rozalija resno ter si dala od njega pripovedovati to, med tem ko je sipala kokošim zrnje, kako se je pobrinil za krojačico, kako ji zakuril na ognjišču ter jim oskrbel večerjo.

Dvignila je k njemu glavo ter se zopet odvrnila strani. Hitela je v kuhinjo.

Šel je za njo, ker je popravil zapah pri vratih. Znal je še marsikaj razun dninarskega dela.

(Dalje sledi.)

Celjske in štajarske novice

(„Naprej“) naše politično društvo ima danes, t. j. dne 9. t. m. ob 8. uri zvečer v čitalniških prostorih v Celju svoj izvenredni občni zbor, ker je zadnjič prišlo premalo udov. Na dnevnem redu je premetba društvenih pravil. Upajmo, da pride to pot enkrat zadostno število udov, ker stvar je res važna. Naš položaj vendar zahteva, da se ne zanimamo samo za plesne venčke in šaloigre, nego tudi za resno narodno delo, katero nalogo ima baš naše politično društvo „Naprej“.

(Razširjenje ceste.) Okrajni zastop celjski stori, od kar imajo Slovenci večino, sila veliko za zboljšanje cest. V tem oziru je posebno veliko že storil za okrajno cesto iz Celja na Laško. Tamkaj je dal že tri velike stermine prekopati in dve dolini nasuti, da je tako cesto zravnil in vožnjo olajšal. Na Bregu bili sta dve ozki mesti, koj v začetku, ko se cesta zasuče od Savinje proti jugu, in pa na koncu Brega, kjer je molela povsod ena hiša v cesti. Pred par leti odpravil je pa okrajni zastop hišo na koncu Brega (pred Grenadirjem); ter cesto razširil; letos pa da isti podreti še hišo gospe Mičke, (poleg Herzmanove usnjarije), tako da bo tudi tukaj cesta lepo široka. — Podiranje te hiše se je že začelo, ter bo kmalu izvršeno na veliko zadovoljstvo vseh, ki imajo vožnje na okrajni cesti laški. — Okrajni zastop celjski zasluži zato pač vso hvalo prebivalstva celjskega okraja!

(Občinska volitev v celjski okolici.) Dne 6. in 7. t. m. vršila se je volitev novega odbora za okolico celjsko in so voljeni sledeči odborniki: v III. razredu: gg. Glinšek Matevž, veleposestnik v Gornji Hudinji; Janič Jakob, graščak v Freienbergu; Skrabar Miha, veleposestnik na Lavi; dr. Ivan Dečko, odvetnik, dež. poslanec in posestnik v Celju; Mirnik Martin, posestnik v Medlogu; Jezernik Jožef, posestnik in gostilničar v Polulah; Šah Karl, posestnik na Liscah; namestniki: Mirnik Janez, posestnik na Babnem; Krušič Jožef, posestnik na Ložnici; Marčink Jožef, posestnik v Gaberji; Šah Karl mlajši, posestnik v Babnem. V II. razredu: gg. Majdič Peter, veleposestnik in posestnik paromlina na Spodnji Hudinji; Samec Franc, posestnik na Ložnici; dr. Serbec Josip, odvetnik, dež. glavarja namestnik, načelnik okr. zastopa itd. v Celju; Fazarinc Anton, posestnik na Ostrožnem; Samec Janez, posestnik v Lokrovcu; Goligranc Ferdinand, veleposestnik itd. v Gaberji; Radač Ivan, posestnik in izdelovatelj glasovirov v Medlogu; namestniki: Kmecl Janez iz Gornje Hudinje; Dolenc Anton, posestnik v Košnici; Planinšek Janez, posestnik v Medlogu; Kliner Franc, posestnik na Ložnici. V I. razredu: gg. Lipovšek Franc, posestnik v Medlogu; dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celju; Trupelj Franc, posestnik v Babnem; Mirnik Martin, posestnik v Medlogu; Kandolf Anton, veleposestnik na Dobrovi; Kumer Jernej, posestnik na Pečovniku; Čeko Jernej, posestnik v Pristavi; Mlakar Matija, posestnik v Pristavi; namestniki: Bovha Janez, posestnik na Miklavčevem hribu; Velenšek Franc, posestnik na Ostrožnem; Majer Martin, posestnik v Košnici; Lednik Jožef, posestnik v Lokrovcu. — Volitev vršila se je v najlepšem redu in mirno. G. dr. Dečko je iz prijaznosti prevzel nadzorstvo volitve in gosp. Josip Kosem, tajnik okrajnega zastopa pa je iz prijaznosti prevzel vodstvo volitve, katero je prav natanko izvršil, za kar obema gospodoma izreče občinski odbor tam potom pristoječo zahvalo. V novovoljenem odboru zastopane so vse soseske občine okolice celjske, in da bodo občina okolica celjska kakor do zdaj, tudi naprej napredovala bodila v gospodarskem kakor tudi v narodnem činu, so nam porok voljeni vrli narodni odborniki.

(Izkaze o škodi po ognju in todi) metaja vse občine celjskega okr. glavarstvo vpslati do 30. marca t. l.

(„Maškarada Celjskega Školskega“) Hvala kar smo začeli razpisovati valcila. Ker je pri taki maškaradi prav lahko mogoče, da se kdo preveč prostovoljno vpiše, se želijo zadržati na točko valcila, naj se vsakega od njih ne preveč vpiše.

Sokolovem odboru. To velja še posebno glede skupin, katerih posamezniki nam morda po naslovu niso znani. Bari so že na potu ter so nas brzojavno pravi, naj jim predstavimo ta večer mnogo plesalk in plesalcev.

(„Bisernica“), igrokaz s petjem v treh dejanjih se imenuje prelepa igra, katero uprizorijo naši diletantje dne 18. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju. Kratek zapovednik živahne, a zopet preseljive igre je naslednji: Baron Črtomir ima najemnika Rodovščaka. Složno je živel ta s svojo ženo Marto in ljubko hčerko Ano, dokler je ni začel zalezovati samopašni baron. Ana pa je bila zaročena z baronovim lovcom Karlom. Da bi mu ne bil na poti, spodil je baron svojega lovca iz službe. Ta zažge iz maščevanja in ljubosumnosti baronovo poslopje. Rodovščakov hlapec Anže-Jurež, kateremu bi bil hvaležen pogled iz Aninih oči več nego življenje, a ga je ta osorno zavračala, ker so ga vai ljudje smatrali za bebeca, izdal se je mesto krivca za požigalca. Že so ga hoteli razjarjeni kmetje vreti v ogenj, vendar mu baron priznase, ter ga da vojakom, ki ga odpeljejo v vojno v Afriko. Ta dokaz nenavadne blage duše omečil je tudi Ano, da se je zjokala nad zapostavljenim Anžetom ter ga v slovo objela. In ubogi Anže bil je presrečen, dasi je slutil smrt v boju. Požigalec Karol se je vendar rajši sam ovadil, kakor da bi ostal v očeh svoje zaročenke strahopetnež. Vtaknili so ga v ječo, a Ana je čakala nanj ter se po dolgih letih z njim poročila. Prevzela sta v nekem zapuščenem kraju pošto. Živela bi bila lahko srečno, da ni Karlu vedno očitala vest, da je bil kaznjenež, da ga ni razjedala ljubosumnost, ko je tuhoma opazoval, kako mu je žena otožna in boleha, kajti mislila je vedno na blagega Anžeta, ki se je zanjo in za njenega moža žrtvoval. Po mnogih letih ji izroči prijateljica pošiljatev iz daljnega kraja. Iz napisa je bilo brati, da je zapuščina Anžeta-Jureža. Ni hotela zavoja odpreti, da bi si ne oživila stare rane ter pomnožila moževe ljubosumnosti. Nekega dne se pripelje tuj gospod s črnim slugo. Zahteval je poštni voz. Sprogr Karol gre iskat v vas voz. Med tem časom se pogovarja črni sluga s prestrašeno hišnjo Liziko. Tuj gospod se predstavi gospej Ani kot znanec Anžeta-Jureža. Prigovarja ji, naj odpre poslani zavoj. V njem je bila med drugimi dragocenostmi tudi bisernica (v venec nabrani biseri), katero je Anže svojedobno ponujal Ani, kot edino dedščino po svoji materi, toda ta jo je zavrgla. Po nekem znanem izreku spozna Ana, da tuj gospod ni nihče drugi nego bivši Anže-Jurež. Povspel se je pri vojaki do jako visokega dostojanstva ter premenil svoje prvotno ime v Jurij Bojmir. Med boleznimi presenečenjem gospe Ane prileti sel ter sporoči, da si je njen soprog vzel življenje, kajti v vasi ga je nek sodrug iz ječe izdal, in kot takemu mu ni bilo več živeti. Jurij Bojmir objubi biti mali Anici, Anini hčerki, dober oče. — To je jedro dejanja, katero nam oživijo naši spretni igralci in igralki stoprav na odru. Dovolj privlačnosti bo gotovo za ta večer, ako povemo, da sta vlogi neokretnega Anžeta in zaljubljenega zamorca v rokah priznanih naših močij.

(Odlikovanje.) Slovenjebistriški župan Al. Stiger je dobil od italijanskega kralja viteški križec italijanskega kronskega reda, ker je upehal — streljanje zoper točo.

(Imenovanje.) Dr. Tomaž Kment je imenovan policijskim koncipistom pri graškem policijskem ravnanstvu.

(Zginil je) dne 31. decembra m. l. iz Latkove vasi v St. Pavlu v Sav. dolini 34letni slabomni Franc Cajnar. Rekel je, da gre k svojim sorodnikom v Rečico, a od onega dne se pogreša.

(Železnica Velenje-Kamnik.) Štefani pl. Danbachyja v Zagrebu se je podajala na eno leto koncesija za tehnične priprave normalne tirne železnice od Kamnika čez Šmartno, Metnik, Vransko, Gomilsko do Bradove k železnici Celje-Velenje. Iztokarno pa sme pričeti tudi priprave na železnico, črto od Dornberga čez Kraljevo, Blagovo, Sv. Ožbalt, Trnovo do Bradove.

(Pri veselju.) Karyn, mladi „Savski školar“ in „Slovenski mladec“ dne 11. t. m. v „Narodnem domu“ v Celju.

stvom gosp. Fr. Koruna. Manka dobro došla. K obilni udeležbi se vljudo vabi.

(Šola pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu), na kateri je razpisana služba učitelja, ni v III. nego v II. razredu, kar bi naj prošice še bolj zanimale.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj) priredi v nedeljo, dne 11. februarja t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Blaža Vindija na Štukih poučen shod in veselico s sledečim sporedom: 1. Kako se sadi mlado drevje, po učbu g. prof. M. Čilina. 2. Nekaj lepih naukov za naše kmečko ljudstvo, podaja „S.“. 3. Deklamacija in petje. 4. Šaljiva tombola. 5. Prosta zabava. — Slovenci in Slovenke iz Krčevine, iz Ptuja in okolice in iz sosednjih krajev, udeležite se vai tega važnega shoda! K obilni udeležbi vabi odbor.

(Bralno in pevsko društvo „Maribor“) priredi v nedeljo dne 11. februarja 1900 predstavo „Revček Andrejček“ v veliki dvorani „Narodnega doma“. Pri veselici sodeluje slavna mariborska veteranska godba. Blagajna bo odprta dne 11. februarja popoldne ob 1. uri. Vstopnina: Sedeži od 1—5 vrste 50 kr., od 6—9 vrste 40 kr., od 10—16 vrste 30 kr., stojšča v parterju 20 kr., na galeriji sedež 30 kr., stojšča 10 kr. Začetek točno ob pol 3. uri popoldne.

(Velika nesreča grozi mariborskim Nemcem!) Graška „Tagespost“ je prinesla poziv: „Nemške gospe pozor!“ Nato opiše nevarnost, ki grozi Mariboru. Ker ima društvo „Südmärk“ v Mariboru posredovališče za službo nemških deklic, ustanovili so ba, poštene Nemci z duhovniki protidružbo, ki se zove Marianum. Poslušajmo, kaj je tako nevarno pri tem društvu! Namen društvu je: 1. katoliškim deklicam, ki so članice društva, nuditi zavetišče, kjer se nadalje izobražujejo; 2. delodajalcem prikrbeti primernih služkinj. Sredstva v ta namen so: 1. popolnoma brezplačna oskrba ali dobijo za majhno odškodnino stanovanje, hrano ter ponk v raznih gospodinskih in ročnih delih; poučujejo se deklice k versko-nravnemu, delavnemu in političnemu življenju; 2. preskrbi se deklicam take službe, ki odgovarjajo njihovim zmožnostim. In proti taki napravi kliče nemško časopisje nemške gospe na krov! Dokaz o npravno popačenih nazorih nemškega novinstva.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima v soboto, dne 10. t. m. svojo peto redno tajno zborovanje v zimskem tečaju 1900 v društveni čitalnici. Začetek ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 2. Čitanje zapisnika hr. društva „Slovenije“. 3. Poročilo odbora. 4. Poročilo revizorjev. 5. Eventualno poročilo častnega sode. 6. Slučajnosti. (Lahkoverni Gradčani.) Te dni je bila pred graškimi porotniki Paulina Kraupa s svojo hčerjo, ki je na razne načine osleparila graške lahkovernike za 42.000 gld. Dobila je šest let, hči pa 1½ leta ječe.

(Umrl je v Gradcu) bivši koroški državni in deželni poslanec Leopold vitez Moro.

(Izvenakad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu) je priredila dne 5. t. m. zabavni večer, ki je povsem zadovoljil zbrane Slovence in Hrvate. Nastopil je tamburaški zbor akademskih društev „Triglav“ in „Sloboda“, prekrasno je pel kvartet akademikov Goršič, Stojan, Strašek in Witachl. Narodnjakinja gospa Zabredova je razprodala dokaj sladčic v narodne namena. Pri narodni obitelji Zabredovi na južnem kolodvoru v Gradcu se dobe tudi krasne slovenske razglednice mesta Gradca.

(S tira je skočil) na postaji Langenwang blizu Münchenschlaga v noči 7. t. m. tovorni vlak. Nekateri osebni vlaki so imeli vled tega daljše zamudo.

(Budarski štrajk na Gor. Štajarskem.) Budarski v Seegrabnu pri ljubnem so sklenili vztrajati pri svojih zahtevah, če bi morali se poprijeti tudi najkrajnejših sredstev. Ellen batljan celovškega 7. polka je že — pripravljen na odhod na Gor. Štajarsko.

Druge slovenske novice.

(Patrijski levolitvi.) Cesar je potrdil gosp. Jožpa Kulcarja predloženca in gosp. Antona

Kleina podpredsednikom kranjske trgovske in obrtne zbornice.

(Mestni pooblaščenici za delo in službe v Ljubljani) je došlo od 4. januarja do 2. februarja 345 prošelj za delo in 201 deloponudba.

(Delavske hiše v Ljubljani.) Pretečeno nedeljo so blagoslovili v Vodmatu nove delavske hiše. Slovensko delavsko stavbeno društvo je postavilo tam do sedaj 35 hiš svojim članom.

(Umri je) v Ljubljani posestnik Fran Bahovec, oče znane trgovske rodbine.

(V mestni klavnic v Ljubljani) se je pretečeno leto zaklalo 27.648 glav živine, in sicer 4412 goved, 8148 prašičev, 8878 telet, 3114 ovac, kostranov in kozlov, 3021 kozličev in — 74 konj.

(Samomor.) Dne 5. t. m. se je ustrelil v Ljubljani trgovski pomočnik G. Kavčič. Doma je bil iz Žužemberka.

(V Polhovem Gradcu) so dodelali vodovod in ga izročili v porabo.

(Samomor.) Na Bregu pri Trzinu se je obesil 36letni posestnik Ignacij Lončar.

(Gasilno društvo v Radečah pri Zidanem mostu) je sklenilo pri svojem obnem zboru, da upelje slovensko poveljevanje. Vsa gasilna društva po slovenskem, posnemajte!

(Bralno društvo v Mokronogu) priredi veselico s plesom v korist Prešernovega spomenika dne 11. svečana 1900 v gostilniških prostorih g. Pleterska. Pri veselici svira novomeška narodna mestna godba. — Začetek ob 8. uri. Vstopnina za osebo 1 krono. K obilni udeležbi vljudo vabi odbor.

(V Krškem) je umrl spoštovani mešan Josip Božič, mož, ki je bil zavezen Slovenec in velik prijatelj slovenskega slovstva in posebno slovenskega časopisa. Bil je tudi soustanovitelj in pospešitelj ondotne okrajne posojilnice.

(V Ameriko) se je izselilo iz Kranjske pretečeni mesec zopet 237 oseb.

(Zadoščenje.) Lansko leto je bil proti svoji volji umirovljen tržaški finančni ravnatelj dr. Schuster, ker je hotel milijonarja Reinelta pravično obdačiti. Vse je pomilovalo poštenega in pravičnega moža. Sedaj pa je umirovljeni ime novan dvornim svetnikom pri upravnem sodišču na Dunaju.

(Zaušnica tržaškim Slovencem.) Kmalu bodo volitve v tržaški občini in za deželni zbor. Dosedaj je o pritožbah proti sestavi volilnih list odločevalo namestništvo, letos pa je prepustilo to pravico mestnemu svetu ter poslalo tako ita lijankega kozla za varuha v slovenski vrt.

(Tržaški občinski svet) je dal za nakup zemljišča v Boškutu, kjer se bo zgradil italijanski otroški vrt, 6300 kron.

(Ustrelil se je) v Rojnu pri Trzinu 28letni ključavničar Ivan Skopin iz Senožeč.

(Slovenska zmaga.) V Zminju v Istri so zmagali pri občinskih volitvah Hrvatje. Na pritožbo Italijanov je vlada hitro razveljavila volitve. Te dni so bile nove volitve, pri katerih pa so prodrli zopet Hrvatje, kajti poštena stvar se ne da s silo in krivico zadušiti.

(Vladne podpore v Dalmaciji.) Za Raiffeisenove posojilnice v Dalmaciji je dovolila vlada 600 kron, a poljedelsko ministerstvo je dovolilo 20.000 kron za brezobrestna posojila kmetijskim zadrugam.

(Podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju) so v zadnjih treh mesecih darovali: Visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje za revne slovenske visokošolce na praviški in modroslovni fakulteti dunajske univerze 380 K; glavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj me. nov. pr. 1. 120 K, m. dec. pr. 1. 90 K in me. januarja 1900 120 K, skupaj 390 K; slav. posojilnica za Stari trg, Lož in sosedstvo 40 K; Slovenci v Litiji po g. Iv. Jenku 40 K; slav. posojilnica in hranilnica v Moravčah 20 K; g. Vilj. Polak v Ljubljani (Franciskanski trg 11) 20 K; po 10 K so darovali gg.: dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, Mih. Vošnjak, velepos. itd. v Gorici, Al. Kremžar, maj. svetnik na Dunaju, Ant. Svetina, c. kr. notar v Pliberku, slavni „Slovenski klub“ v Celovcu, France Majdič, c. kr. okr. živ. zdravnik v Logatcu, Makso Pletersnik, c. kr. prof. v Ljubljani, Jos. Stritar, c. kr. prof. na Dunaju, po 6 K: Štef. Lapajne, c. kr. nadkomisar v Laubi, Alojzij

Karba, c. kr. poštar na Dunaju, dr. Jos. Mantuani, c. kr. amanuensis dvorne knjižnice, France Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v pok. v Gradcu, France Oblak, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju, gospa Fani Picek v Ribnici (na Kranjskem), Ivan Arch, c. in kr. višji upravitelj na Dunaju, France Svetič, vzgojevalec v Hauensteinu (na Češkem), pred. g. Ant. Lednik, župnik v Ločah, pri Konjicah; 5 K: gospa Alojzija Kunaj, posestnica v Konjicah in gospica Milka Pirnat, učiteljica v Konjicah; po 4 K: Ferd. Seidl, c. kr. prof. v Gorici 5 K; And. Svetlin iz Podboršta 4 K; Egidij Fax, c. kr. poštar v Ljubnem 4 K; neimenovan na Dunaju 4 K; Bogomil Vošnjak, sedmošolec v Gorici 2 K; Ivan Stanič v Kanalu 1 K 20 v. Blagim darovalkam in darovalcem bodi najiskrenejša zahvala. Društvo je tekočega šolskega leta razdelilo: Meseca novembra pr. l. 44 velikošolcem 244 K v denarju, 356 obednic, skupaj 422 K; meseca decembra pr. l. 46 velikošolcem 280 K v denarju in 208 obednic, skupaj 384 K; me. januarja 1900 38 velikošolcem 314 K, 141 obednic, skupaj 384 K 50 v. V treh mesecih je društvo razdelilo 1190 K 50 v. — Društveni odbor iskreno prosi, da vsak po svoji moči daruje za bedne mlade rojake na dunajskih visokih šolah. Darove bode hvaležno sprejemal društveni blagajnik gosp. dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I. Singerstrasse št. 7.

Dopisi.

Savinjska dolina. Štajarsko učiteljstvo je po svoji kvaliteti ali kakovosti neki šaljivec z ozirom na ravnokar izvršene razvrstitve šol v plačilne razrede tako le kvalifikoval: Kot blago prve vrste — prima — so učitelji v Gradcu, kateri uživajo čisto izjemno stanje. Drage vrste blago — secunda — so učitelji po Gornjem Štajarskem; na Spodnjem Štajarskem je sicer tudi nekaj tega blaga, pa le po nemških in ponemčenih mestih. Tretje vrste blago — tertia — so učitelji po Srednjem Štajarskem in pa posebno tisti učitelji na Spodnjem Štajarskem, ki delujejo v trgih, kjer so poleg slovensko-nemških šol, to je slovenskih ponemčevalnic, tudi še čisto nemške šole, sploh v trgih in krajih z bolj ali manj nemškutarskim prebivalstvom. Kar še preostane, to je pa že pravi izvrek, za kar imajo trgovci izraz „pofel“. Tega „pofelna“ imajo največ slovenske šolske občine po Spodnjem Štajarskem, med njimi tudi nekateri odločno narodni trgi zlasti v Savinjski dolini. — Ta primera je sicer šaljiva, vendar pa tiči v njej jako pikra resnica. Šole po Štajarskem so se namreč razvrstile v plačilne razrede, kateri so že sami po sebi neka zastarela in vseskozi krivična naprava, brez vsakega načela, izvzemši morebiti to, da se je z največjo skrbjo oziralo na nemške in ponemčevalne šole. Pa tudi tukaj se je napravilo nekaj izjem, kar so najhitreje zakrivali narodni učitelji ali vsaj narodni voditelji na dotičnih šolah.

Razvrstitev se je izvršila vseskozi po osebni naklonjenosti ali mržnji do posameznih učiteljev, kar je seveda najhuje zadelo odločne, narodne učitelje, ki so se večinoma vrgli med obrabljeno in preležano blago, med — „pofel“. Očitno moramo tukaj izjaviti, da bi se večja krivica našemu narodnemu učiteljstvu ne bila mogla zgoditi, nego se mu je s to vseskozi krivično in breznačelno razvrstitvijo v plačilne razrede. Zato se pa tudi ni čuditi, ako vlada med učiteljstvom največja nevolja in ogorčenost. Naše ljudstvo plačuje povsod enake davke, in relativno morebiti še več, kakor sodeležani na Srednjem in Gornjem Štajarskem, njegovi učitelji pa dobivajo manjše plačilo, kakor njihovi tovariši na nemških šolah. Kakor je trdil eden slov. poslanec pri dotični razpravi, pridržal je dež. zbor plačilne razrede edino radi tega, da bode tudi še zanaprej deželni odbor v sporazumenju z dež. šol. svetom zamogel svoje ljudi protežirati, zlasti pa še, da bode zamogel svojo posebno milost izkazovati narodnim odpadnikom, ali vsaj narodnim mišičnem med učiteljstvom na Spodnjem Štajarskem. Tem potom se boče in se tudi bode naše odločno narodno učiteljstvo demoralizovalo, kajti marsikateri bode tako priklonjen zadržati svoja narodna čutila, ako bode hotel do boljše službe priti. Res tužna nam majka!

Podčetrtek. K zadnjemu dopisu o nemških razmerah na našem poštne uradu, bilo bi še sledeče pripomniti — Pred prazniki seveda je imel skoro vsakdo na pošti opravila. Nesramno in brezobzirno postopanje z ljudmi od strani poštne uslužbenec pa je obudilo skrajno ogorčenje. Urad je bil skoro celi dan zaprt, ker naše nemške ekspeditorice niso bile kos svoji nalogi. Ljudje pa so morali s svojimi zaboji, pisni, vrednostnimi pošiljatkami, brzojavami itd. v mrazu stopati okoli ter čakati, kdaj se bode gospodi na pošti poljubilo odpreti. No slednjič je prišlo odrešenje in vrata tega edinega poštne urada so zaškrpala. Pa mislite, da so bili siromaki že gotovi?! Kaj še!! Večina pošiljatev se je osorno zavrnila, ker je kritično oko ekspeditorično zapazilo zdaj to zdaj ono napako. A ne da bi bili stranke morda poučili, kako mora biti! No kako tudi!! Saj razumejo na tej čudni pošti le blaženi „dajč“. Nesreča pa je da 99%, ljudstva, kateremu rabi ta poštni urad, edinozveličalnega „dajč“ ravno ne razume. Seveda bi bilo želeli, da se ti 99%, poštne osebe na ljubo priuči nemščine. Saj meni se zdi, da mislijo te bistre nemške butice, ljudstvo je zavoljo njih tu, ter se mora ravnati po njih, ne pa narobe... Pa ne boš...

Tolika brezobzirnost se trpi le pri nas. Največja je seveda ta, da na poštne uradu tolikega obsega v popolnoma slovenskem kraju postavijo uslužbenec, ki znajo le nemško, slovensko pa ne razumejo, ali nočejo razumeti. Tako ne gre dalje in v interesu poštne prometa se morajo te neznosne razmere premeniti. Ako že nemškutarji v Podčetrtku vsled skupnega germanskega (?) pokolenja radovoljno prenesejo vsako broo od poštne vodstva, tega slovenska večina, ki je navezana na ta urad, ne bode storila. Dokazov o prestopkih, ki so nastali pri pošiljavi brzojavov, pisem itd. vsled neznanja slovenščine ter imeli težke posledice, imamo na razpolago. In naloga slovenskega občinstva bode, se pritožiti na pristojnem mestu ter prositi od pomoči.

Prav čutimo izgubo prejšnje ekspeditorice gđc. Kuželjik, ki je govorila čisto gladko slovensko, ter se s svojim ljubeznivim ravnanjem vsem priljubila in si ohranila med nami časten spomin. — Biser tega urada v krogu „dajč“ uslužbenec pa je brezdvomno soproga poštarjeva. Oficijelno nima v uradu prav za prav ničesar iskati, pa ima vendar povsod svoj nos ter motri stranke mogočno oborožena s svojim ščipcem. Pred kratkim je prišel v urad neki Hrvat, ki je hotel oddati brzojav. Z ekspeditorico se nista mogla razumeti. Obrnil se je torej do poštarjeve soproge, ki je bila ravno v poštne lokalni. Ta velika „Nemka“ (?) je doma z nekega hribčka pri Sv. Hemi, kjer se čuje le vsako „laško“ leto nemška beseda. Umevno je tedaj, da razume svojo bivšo materinščino bolj nego pa nemščino in da bi lahko tuintam dala ekspeditorici kako pojasnilo... Pa siromak — Hrvat jo je skupil. Visokorodna gospa mu je odvrnila seveda po nemško, da jo to nič ne skrbi in da naj napravi ekspeditorica, kakor hoče. Na to je obrnila osupnemu možu lepšo stran svojega divnega života, ter se priščrčno smejala, ker se Hrvat in ekspeditorica nista mogla razumeti. — Nekega postiljona pa, ker razume siromake le slovenščino, je počastila naša ekspeditorica z Nemcem priljubljeno psovko, ki se še poda posebno lepo nežnim ženskim ustam: verfluchter bindiher Trottel! — Končno budi občo nevoljo naš apotekarski pomočnik, ki ima svojo kramarico ravno tik pošte. To človeče je seveda radikalni „Wolf Deutscher“. Priljubljen pa ni niti pri svojih malebrojnih nemških (?) bratih. Ker v svojem briogu nima posebno mnogo posla, šopiri se po poštne uradu, ter si jemlje pravico, da vse korespondence prebrska in pregleda. — Zadnji čas je torej, da se te razmere na pošti odpravijo. Občine pa, ki ste navezane na to pošto, pritožite se pri poštne ravnateljstvu v Gradcu! Zahtevajte pa tudi z vse odločnostjo slovenski poštni pečat.

Iz Jarenine. Kjer imamo dandanes narodno zavedno ljudstvo, imamo za ta vesel pogov zahvaliti narodna društva, katera so v ljudstvu vkresala takro zavednost. Društvom buditeljem naroda nalaga prištevamo posebno

naša bralna društva. Hvala Bogu, na Južnem Štajarskem jih imamo lepo število. Pride čas, ko je ne bo župnije brez bralnega društva. Mnogo teh društev deluje uzorno, mnogo pa je tudi takih, ki ne store skoraj ničesar; k večjemu se voli enkrat odbor in se priredi v pustu kaka plesna veselica; časniki so zanemarjeni, knjižnica je neurejena: ni ga pravega človeka pri društvu, ki bi nekoliko časa posvetil društveni knjižnici in čitanja željni mladini. Nedelavno bralno društvo je brez koristi za kraj, neprecenljivega pomena pa je za vsako župnijo bralno društvo, ki vestno izvršuje svojo zvišeno nalogo. Tem poslednjim smemo s ponosom prištevati naše kmečko bralno društvo.

Letni občni zbor smo imeli v nedeljo dne 21. januarja t. l. v čitalnici. Leta 1899. je imelo društvo 90 udov, od teh 6 zunanjih in 1 častnega uda. Naročeno je bilo na 10 listov, 6 drugih listov so društvu prepustili udje. Pretečeno leto je društvo priredilo 9. julija kaj lepo Ciril-Metodovo slavnost; razun te slavnosti je še bilo v društveni čitalnici 10 poučnih shodov, ki so bili obilno obiskovani in na katerih dnevnem redu je bilo petje, deklamovanje, poučni govori domačih mladeničev in deklet. Veliko veselje so pripravili naši mladini ti poučni shodi. Voditelji bralnih društev, ne pozabite poučnih shodov, duhovniki, učitelji, zanimajte se za nje, sklicujte jih in govorite na njih. Pol ure, k večjemu 1 uro zberite mladino ob določenih nedeljah. Predmeti tem govorom so lahko vzeti iz vsakdanjega življenja, iz zgodovine, iz narodnega gospodarstva itd. Kako potrebni so, pa kako koristni!

Dohodkov je društvo imelo l. 1899 70 gld. 14 kr., stroškov pa 66 gld. 71 kr. Pri tej priliki se je izrekla iskrena zahvala domačim rojakom in prijateljem našega društva, ki so z obilno denarno podporo pritekli društvu v pomoč in sicer gg.: župnik Zupanič, zdravnik dr. Schmirman, profesor Vreže, A. Zupanič, B. Polančič in Fr. Korner. Ne pozabite društva tudi v bodoče! Tako bi se naj povsod rojaki spominjali bralnih društev v svojem rojstnem kraju!

Društvena knjižnica se je lanske leto pomnožila za 220 knjig; sedaj šteje 520 del v 760 izvodih. Udje so prebrali 2185 knjig; časnikov se je izposodilo cez 500. V 10. letih društvenega obstanka se je zadnje leto prebralo največ knjig. Kajpada smo tega uspeha veseli, pa tudi ponosni smo nanj. Vesten in marljiv knjižničar, ki je udom po nedeljah pred in po večericah na razpolaganje, je nujno potreben vsakemu bralnemu društvu. Naše ga je imelo v osebi pridnega mladeniča Alojzija Drozga.

Ko so tajnik, blagajnik in knjižničar končali svoja poročila, katera so mnogoštevilno zbrani udje z velikim zanimanjem poslušali, smo volili novi odbor. Izvoljeni so bili: Posestnik Ivan Sekol, predsednik; kaplan Franc Gomilšek, podpredsednik; učitelj Jos. Čonč, tajnik; mladeniča Al. Drozg, blagajnik in Karol Šabeder, knjižničar; posestnika L. Zupanič in V. Rotman, na mestnika.

Končanemu občnemu zboru je sledil šaljivi srečolov, ki je prav zabaval mladino, jej dal mnogo porabnih dobitkov in še vrgel društvu nekaj dobička. V edni dobri uri je bil skončan ves spored.

Po tej plemeniti zabavi je šla mladina na svoje domove polna veselja nad lepimi uspehi našega društva, katero bo meseca maja letošnjega leta dovršilo 10 let svojega obstanka. Mesto običajne Ciril-Metodove slavnosti priredi letos veliko Slomškovo slavnost, da dostojno proslavi stoletnico rojstva za sv. apostolskimi brati največjega in najslavnejšega Slovence. Naj Bog blagoslovi delo plemenito našega bralnega društva v prid obmejnim Slovincem tudi to leto!

Politični pregled.

(Državni zbor in njegov program.) Državni zbor se baje skliče 19. t. m. Zborovanje bo trajalo 4 do 5 tednov, potem se snidejo do Velike noči deželni zbori. Ministerstvo namerava predložiti državnemu zboru celo vrsto gospodarskih predlog. Pred vsem pa bo vlada hitela, da sprejme državna zbornica naloge, katere se ne dajo brez parlamenta doseči, tako: 1. provizorično obnov-

ljenje vojnega zakona na edno leto; 2. zakon, kateri dovoljuje vladi pomnožiti število vojaških novincev; 3. delegacijske volitve; 4. novo kvotno pogajanje. V prvi vrsti skrbi tedaj vlada za svoje koristi.

(Spravne konference med Čehi in Nemci) so se pričele dne 5. t. m. v dvorani ministrskega predsednika na Dunaju. Razun vseh ministrov prišli so nemški in češki odposlanci. Manjkala sta le zastopnika Staročehov dr. Baxa in dr. Zátka ter voditelja nemških nacionalcev dr. Schücker in dr. Reininger. Konferenco je otvoril v imenu vlade ministerski predsednik dr. Körber z daljšim nagovorom, na kar je podal v imenu čeških odposlancev dr. Engel temeljito izjavo; isto je storil v imenu Nemcev dr. Funke. Ta je stavil kot pogoj, da se upelje nemščina kot notranji in posredovalni jezik, kar je svedela isto, kakor — državni jezik. S takimi pogoji se pač ne bo sprava nikdar dosegla. V torek je bila druga seja, h kateri so sprišli moravski odposlanci, a v sredo je bila zopet skupna konferenca.

(Odlikovani uradniki avstro-ogrske banke.) Za „izvenredne“ zasluge so odlikovani: generalna svetnika Karol Auspitz in Žiga Gold s plemstvom, Friderik Suess s komturskim kržcem reda Franca Josipa in Ig. Schreiber z železno krono III. razreda.

(Zavarovanje za slučaj bolezni) je uvedlo ministerstvo za provizorične in pomožne državne sluge. Vse strške bo plačala država.

(Priprave za nove volitve v državni zbor) Govori se, da so dobili vsi deželni vodje nalog, pripraviti vse potrebno, da se lahko za vsak slučaj nove volitve v državni zbor v teku šestih mesecev završijo.

(Županom v Pragi) je izvoljen končno Staročeh dr. Srb s 43 glasovi, dočim je dobil doseđanji župan dr. Podlipny 41 glasov. Mladochi so žvižgali novemu županu, in resno se je bati, da ta izvolitev zopet oživi staro mržnjo med Mlado in Staročehi.

(Zaradi zde-zglaševanja pri kontrolnih shodih) so bili te dni po več mesečnem preiskovalnem zaporu obsojeni v Brnu: uradnik okrajne bolniške blagajne Kalvoda v trinaest mesečno, pivovarnar Duffler v šest mesečno, ostali štirje pa v štirimesečno težko ječo.

(Namestnik na Moravskem) postane grof Zierotin.

(Biskup Strossmayer) je praznoval pretečeno nedeljo 86. letni rojstni dan. S Hrvati kličemo i mi: Še na mnogaja leta!

(Slovaki na Ogrskem) nameravajo sklicati narodni zbor, na katerem hočejo obrazložiti vse nevolje, ki jih stiskajo. Ako ogrska vlada zbora ne dovoli, tedaj obelodanijo obširno spomenico. O tužnem položaju, v katerem se nahajajo naši bratje, priobčimo prilično daljši članek, iz katerega bo razvidno, kako postopa mažarski šovinizem z nemažarskimi narodi Štefanove krone.

(Ustavna Srbija.) Nedavno je imel srbski kralj Aleksander razgovor z ljudskimi zastopniki. Pristopil je k zastopniku mesta Kragujevac k Iliji Radović ter zakričal: „Kako si se drzil, kmet Ilija, čestitati mojima bivšema ministroma Avakumoviću in Ribarcu? Jaz ne trpim takih ljudi, ki proti moji volji delajo! Ostrani se!“ Nato se obrne kralj k ostalim zastopnikom rekoč: „Jaz zahtevam od vas brezpogojno poslušnost, in ne trpim, da kateri od vas dela po — svoji glavi.“ Tako se godi zastopnikom ljudske volje na Srbskem.

(Bolgarsko sobranje) se je na knezovo povelje zaključilo.

(V Črnogoro) je poslala ruska vlada državnega svetnika Müllerja, da prouči finančne razmere ter nasvetuje primerno odpravo sedanjih potrebščin.

(Nemška — „Gemeinbürgschaft“) Na rojstni dan nemškega cesarja niso razobesila bavarska državna poslopja zastav, kakor se je to zgodilo doseđanja leta. Na nekaterih poslopih so že visele zastave, pa so jih zopet pritegnili, go tovo na višje povelje. Bavarska vlada vztraja pri tem, da so te vojaške poslopja okrasiti z zastavami. Čistihlepen nemški cesar je baje Bavarcem zaradi tega hudo zameril.

(Na Francoskem) so razpustili red Asumcijonistov, ker so se redovniki in redovnice baje vtikali v politiko ter agitirali proti republiki. Red Asumcijonistov se je baval s poučevanjem mladine ter s postrežbo bolnikov. Poučeval je v ljudskih in srednjih šolah brezplačno. Ker pa je red obogatel, da je imel 19 tiskarn ter izdajal stopetdeset milijonov izvodov novin, knjig in brošuric, zbala se je francoska vlada velikega vpliva ter red razgnala.

(Vojna v Afriki.) Angleški general Buller je prekorščil zopet na dveh krajih reko Tugelo ter se bliža obsedenemu mestu Ladysmith. To je najnovejša poročila, ki pa izbaja iz angleških virov ter je vsled tega malo verojetno. Pa tudi, če bi se bilo Bullerju res posrečilo priti čez Tugelo, kdo ve, zakaj mu niso Buri tega zabranili. Najbrž hočejo imeti njegovo armado na „primeranem“ mestu, kjer jo potem uspešno zgrabijo. Vsekakor pa je Angležem do Ladysmitha še trnjeva pot. Angleži štejejo sedaj na bojišču 108.200 mož in 373 topov na poti pa je 17.150 mož s 172 topovi. Buri ne zmorejo niti 100.000 mož, toda eden odtehta po zmoglosti 10 Angležev. Poroča se o novi nesreči Angležev pri Colesbergu. Zgubili so 13 mrtvih, 32 ranjenih in 114 vjetih Angleški general Methuen je moral razpustiti svoj oddelek prostovoljcev, ker so se med vojaki našli izdajalci.

Razne stvari.

(Solški prijatelj.) V Borovnici na Kranjskem je umrl leta 1897 posestnik Lovro Verbič, ki je volil 2000 gld. z namenom, da se porabijo letne obresti v podporo ondodnim ubožnim šolarjem. Naj bi našel njegov plemeniti čin prav mnogo posnemovalcev!

(V samostan benediktincev v Pragi) je stopil 20letni princ Adolf Jurij Lechtenstein, sin člana gosposke zbornice kneza Alfreda Liechtensteina.

(Ljudske knjižnice) se na Dunaju lepo razvijajo. Tudi v slovanskih deželah je opazovati v tem oziru napredek. Prvo mesto zavzema Češka. Občinska knjižnica v Pragi je imela koncem julija 1899. leta 2363 čitateljev. Vsega skupaj se je izposodilo 31.520 čitateljem 61.438 knjig. In na Slovenskem?

(Prof. Stoklasa) pod čegar vodstvom so obiskali lanske poletje češki visokošolci naše slovenske kraje, pelje letos velikansko število čeških dijakov v Krakov, kjer bodo prisostvovali jubilejni slavnosti tamošnjega vsučilišča.

(Dr. Rieger), izvedeni češki politik, je prejel od ruskih politikov zanimajočih se za češko stvar album iz sibirskega srebra, ki tehta eden pud in katerega krasé podoče raznih znamenitih ruskih mož. Ta dar smatra se splošno za dokaz slovanske vzajemnosti.

(Lakota na Hrvaškem.) V siseškem okraju je nastala lakota med kmetovalci. Nedavno so imeli občinski notarji posvetovanje, kako ljudstvu pomoči. Notar iz Farkašice je povedal, da sta v njegovi občini že dva vsled lakote umrla. Občinski uradniki že niso dobili nič plače od meseca novembra.

(Grožen samomor.) V Zagrebu se je usmrtil stotnik Mijo Poič. Zavžil je veliko množino morfija, nato si je prerezal vrat z britvijo; ker pa še ni bil mrtve zgrabil je za sabljo ter si jo porinil v vrat, končno pa je skočil skozi okno na cesto. Umrl je še le v bolnišnici.

(Strajk na Ogrskem.) V tovarni za stroje in železne mostove državne železnice v Režici so delavci vstavili dolo. Pridružil se jim je še 1000 drugih delavcev.

(Ogrsko žito in moka) bo v bodoče še laglje tekmovala z našim pridelki, kajti ogrski trgovinski minister je znižal vozino za moko in žito po vseh ogrskih železničnih progah ter po morju preko Rake.

(Dvojna mera za Nemce in Slovence.) V mestu Ogrski Brod, ki šteje 3671 Čehov in 439 Nemcev, med temi 365 Ždov, mora občinadrževati dve nemški šoli. V vseh treh razredih deške šole bilo je lani 36 (šestintrideset) učencev, od katerih pa so bili samo trije kristjani; dekliško šolo pa je pohajalo v istem času 27 (sedemindvajset) učenk, med njimi le štiri kristjanke. Za teh borih 63 otrok, ki so pa vse drugo kot nemški, mora torej občinadrževati šest razredov! Koliko razredov že zdržuje nemško (?) Celja za slovenske otroke?

(Pes po mod.) V Berlinu so imeli razstavo psov, na kateri je vzbujal največ pozornosti majhen bel pes, ki se od starosti komaj drži na nogah in nikakor ne more dočakati nagrade za svojo lepoto. Pes je zato zanimiv, ker je edini pes, ki ima umetne zobe. Ko je izgubil zavoljo svoje starosti vse zobe, nastavil mu je njegov gospodar, zobni zdravnik, umetno zobovje, katero služi psu kakor naravno in vsled katerega dela veliko reklamo za svojega gospodarja.

naša bralna društva. Hvala Bogu, na Južnem Štajarskem jih imamo lepo število. Pride čas, ko je ne bo župnije brez bralnega društva. Mnogo teh društev deluje uzorno, mnogo pa je tudi takih, ki ne store skoraj ničesar; k večjemu se voli enkrat odbor in se priredi v pustu kaka plesna veselica; časniki so zanemarjeni, knjižnica je neurejena; ni ga pravega človeka pri društvu, ki bi nekoliko časa posvetil društveni knjižnici in čitanja željni mladini. Nedelavno bralno društvo je brez koristi za kraj, neprecenljivega pomena pa je za vsako župnijo bralno društvo, ki vestno izvršuje svojo zvišeno nalogo. Tem poslednjim smemo s ponosom prištevati naše kmečko bralno društvo.

Letni občni zbor smo imeli v nedeljo dne 21. januarja t. l. v čitalnici. Leta 1899. je imelo društvo 90 udov, od teh 6 zunanjih in 1 častnega uda. Naročeno je bilo na 10 listov, 6 drugih listov so društvu prepustili udje. Pretečeno leto je društvo priredilo 9. julija kaj lepo Ciril Metodovo slavnost; razun te slavnosti je še bilo v društveni čitalnici 10 poučnih shodov, ki so bili obilno obiskovani in na katerih dnevnem redu je bilo petje, deklamovanje, poučni govori domačih mladeničev in deklet. Veliko veselje so pripravili naši mladini ti poučni shodi. Voditelj bralnih društev, ne pozabite poučnih shodov, duhovniki, učitelji, zanimajte se za nje, sklicujte jih in govorite na njih. Pol ure, k večjemu 1 uro zberite mladino ob določenih nedeljah. Predmeti tem govorom so lahko vzeti iz vsakdanjega življenja, iz zgodovine, iz narodnega gospodarstva itd. Kako potrebni so, pa kako koristni!

Dohodkov je društvo imelo l. 1899 70 gl. 14 kr., stroškov pa 66 gl. 71 kr. Pri tej priliki se je izrekla iskrena zahvala domačim rojakom in prijateljem našega društva, ki so z obilno denarno podporo pritekli društvu v pomoč in sicer gg.: župnik Zupanič, zdravnik dr. Schmirmaul, profesor Vreže, A. Zupanič, B. Polančič in Fr. Korner. Ne pozabite društva tudi v bodoče! Tako bi se naj povsod rojaki spominjali bralnih društev v svojem rojstnem kraju!

Društvena knjižnica se je lansko leto pomnožila za 220 knjig; sedaj šteje 520 del v 760 izvodih. Udje so prebrali 2185 knjig; časnikov se je izposodilo čez 500. V 10. letih društvenega obstanka se je zadnje leto prebralo največ knjig. Kajpada smo tega uspeha veseli, pa tudi ponosni smo nanj. Vesten in marljiv knjižničar, ki je udom po nedeljah pred in po večericah na razpolaganje, je nujno potreben vsakemu bralnemu društvu. Naše ga je imelo v osebi pridnega mladeniča Alojzija Drozga.

Ko so tajnik, blagajnik in knjižničar končali svoja poročila, katera so mnogoštevilno zbrani udje z velikim zanimanjem poslušali, smo volili novi odbor. Izvoljeni so bili: Posestnik Ivan Sekol, predsednik; kaplan Franc Gomilšek, podpredsednik; učitelj Jos. Čonč, tajnik; mladenič Al. Drozg, blagajnik in Karol Šabeder, knjižničar; posestnika L. Zupanič in V. Rotman, na mestnika.

Končanemu občnemu zboru je sledil šaljivi srečolov, ki je prav zabaval mladino, jej dal mnogo porabnih dobrih in še vrigel društvu nekaj dobička. V edni dobri uri je bil skončan ves spored.

Po tej plemeniti zabavi je šla mladina na svoje domove polna veselja nad lepimi uspehi našega društva, katero bo meseca maja letošnjega leta dovršilo 10 let svojega obstanka. Mesto običajne Ciril Metodove slavnosti priredi letos veliko Slomškovo slavnost, da dostojno proslavi stoletnico rojstva za sv. apostolskimi brati največjega in najslavnejšega Slovenca. Naj Bog blagoslovi delo plemenitega našega bralnega društva v prid obmejnim Slovincem tudi to leto!

Politični pregled.

(Državni zbor in njegov program.) Državni zbor se baje skliče 19. t. m. Zborovanje bo trajalo 4 do 5 tednov, potem se snidejo do Velike noči deželni zbori. Ministerstvo namerava predložiti državnemu zboru celo vrsto gospodarskih predlog. Pred vsem pa bo vlada hitela, da sprejme državna zbornica naloge, katere se ne dajo brez parlamenta doseči, tako: 1. provizorično obnov-

ljenje vojnega zakona na eno leto; 2. zakon, kateri dovoljuje vladi pomnožiti število vojaških novincev; 3. delegacijske volitve; 4. novo kvotno pogajanje. V prvi vrsti skrbi tedaj vlada za svoje koristi.

(Spravne konference med Čehi in Nemci) so se pričele dne 5. t. m. v dvorani ministerkega predsednika na Dunaju. Razun vseh ministrov prišli so nemški in češki odposlanci. Manjkala sta le zastopnika Staročehov dr. Baxa in dr. Zátka ter voditelja nemških nacionalcev dr. Schücker in dr. Reisinger. Konferenco je otvoril v imenu vlade ministerski predsednik dr. Körber z daljšim nagovorom, na kar je podal v imenu čeških odposlancev dr. Engel temeljito izjavo; isto je storil v imenu Nemcev dr. Funke. Ta je stavil kot pogoj, da se upelje nemščina kot notranji in posredovalni jezik, kar je saveđa isto, kakor — državni jezik. S takimi pogoji se pač ne bo sprava nikdar dosegla. V torek je bila druga seja, h kateri so sprišli moravski odposlanci, a v sredo je bila zopet skupna konferenca.

(Odlikovani uradniki avstro-ogrske banke.) Za „izvenredne“ zasluge so odlikovani: generalna svetnika Karol Auspitz in Žiga Gold s plemstvom, Friderik Sness s komturskim kržcem reda Franca Josipa in Ig. Schreiber z železno krono III. razreda.

(Zavarovanje za slučaj bolezni) je uvedlo ministerstvo za provizorične in pomožne državne sluge. Vse stroške bo plačala država.

(Priprave za nove volitve v državni zbor) Govori se, da so dobili vsi deželni vodje nalog, pripraviti vse potrebno, da se lahko za vsak slučaj nove volitve v državni zbor v teku šestih mesecev završijo.

(Županom v Pragi) je izvoljen končno Staročeh dr. Srb s 43 glasovi, dočim je dobil dosednji župan dr. Podlipny 41 glasov. Mladi čehi so žvižgali novemu županu, in resno se je bati, da ta izvolitev zopet oživi staro mržnjo med Mlado in Staročehi.

(Zaradi zde-zglaševanja pri kontrolnih shodih) so bili te dni po več mesečnem preiskovalnem zaporu obsojeni v Brnu: uradnik okrajne bolniške blagajne Kalivoda v trinajst mesečno, pivovarnar Duffler v šest mesečno, ostali štirje pa v štirimesečno težko ječo.

(Namestnik na Moravskem) postane grof Zierotin.

(Biskup Strossmayer) je praznoval pretečeno nedeljo 86. letni rojstni dan. S Hrvati kličemo i mi: Še na mnogaja leta!

(Slovaki na Ogrskem) nameravajo sklicati narodni zbor, na katerem hočejo obrazložiti vse nevolje, ki jih stiskajo. Ako ogrska vlada zbora ne dovoli, tedaj obelodanijo obširno spomenico. O tužnem položaju, v katerem se nahajajo naši bratje, priobčimo prilično daljši članek, iz katerega bo razvidno, kako postopa mažarski šovinizem z nemažarskimi narodi Štefanove krone.

(Ustavna Srbija.) Nedavno je imel srbski kralj Aleksander razgovor z ljudskimi zastopniki. Pristopil je k zastopniku mesta Kragujevac k Iliji Radović ter zakričal: „Kako si se digneš, kmet Ilija, čestitati mojima bivšema ministroma Avakumović in Ribaricu? Jaz ne trpim takih ljudi, ki proti moji volji delajo! Ostrani se!“ Nato se obrne kralj k ostalim zastopnikom rekoč: „Jaz zahtevam od vas brezpogojno poslušnost, in ne trpim, da kateri od vas dela po — svoji glavi.“ Tako se godi zastopnikom ljudske volje na Srbskem.

(Bolgarsko sobranje) se je na knezovo povelje zaključilo.

(V Črnogorju) je poslala ruska vlada državnega svetnika Milerja, da prouči finančne razmere ter nasvetuje primerno odpomoč sedanjim potrebščini.

(Nemška — „Gemeinbürgschaft“.) Na rojstni dan nemškega cesarja niso razobesila bavarska državna poslopja zastav, kakor se je to zgodilo dosedanja leta. Na nekaterih poslopih so že visele zastave, pa so jih zopet pritegnili, go tovo na višje povelje. Bavarska vlada vztraja pri tem, da so te vojaške poslopja okrašiti z zastavami. Častihlepen nemški cesar je baje Bavarcem zaradi tega hudo zameril.

(Na Francoskem) so razpustili red Asumcionistov, ker so se redovniki in redovnice baje vtikali v politiko ter agitirali proti republiki. Red Asumcionistov se je bavil s poučevanjem mladine ter s postrežbo bolnikov. Poučeval je v ljudskih in srednjih šolah brezplačno. Ker pa je red obogatel, da je imel 19 tiskarn ter izdajal stopetdeset milijonov izvodov novin, knjig in brošuric, zbala se je francoska vlada velikega vpliva ter red razgnala.

(Vojna v Afriki.) Angleški general Buller je prekorajil zopet na dveh krajih reko Tugelo ter se bliža obsedenemu mestu Ladysmith. To je naj-novejše poročilo, ki pa izbaja iz angleških virov ter je vsled tega malo verjetno. Pa tudi, če bi se bilo Bullerju res posrečilo priti čez Tugelo, kdo ve, zakaj mu niso Buri tega zabranili. Najbrž hočejo imeti njegovo armado na „primeren“ mestu, kjer jo potem uspešno zgrabijo. Vsekakor pa je Angležem do Ladysmitha še trnjeva pot. Angleži štejejo sedaj na bojišču 108.200 mož in 373 topov na potu pa je 17.150 mož s 172 topovi. Buri ne zmorejo niti 100.000 mož, toda eden od tehta po zmoglosti 10 Angležev. Poroča se o novi nesreči Angležev pri Collesbergu. Zgubili so 13 mrtvih, 32 ranjenih in 114 vjetih Angleški general Methuen je moral razpustiti svoj oddelek prostovoljcev, ker so se med vojaki našli izdajalci.

Razne stvari.

(Šolski prijatelj.) V Borovnici na Kranjskem je umrl leta 1897 posestnik Lovro Verbič, ki je volil 2000 gl. z namenom, da se porabijo letne obresti v podporo ondodnim ubožnim šolarjem. Naj bi našel njegov plemeniti čin prav mnogo posnemovalcev!

(V samostan benediktincev v Pragi) je stopil 20letni princ Adolf Jurij Liechtenstein, sin člana gosposke zbornice kneza Alfreda Liechtensteina.

(Ljudske knjižnice) se na Dunaju lepo razvijajo. Tudi v slovanskih deželah je opazovati v tem oziru napredek. Prvo mesto zavzema Češka. Občinska knjižnica v Pragi je imela koncem julija 1899. leta 2363 čitateljev. Vsega skupaj se je izposodilo 31.520 čitateljem 61.438 knjig. In na Slovenskem?

(Prof. Stoklasa) pod čegar vodstvom so obiskali lansko poletje češki visokošolci naše slovenske kraje, pelje letos velikansko število čeških dijakov v Krakov, kjer bodo prisostvovali jubilejni slavnosti tamošnjega vseučilišča.

(Dr. Rieger), izvedeni češki politik, je prejel od ruskih politikov zanimajočih se za češko stvar album iz sibirskih srebra, ki tehta eden pud in katerega krasé podobe raznih znamenitih ruskih mož. Ta dar smatra se splošno za dokaz slovenske vzajemnosti.

(Lakota na Hrvaškem.) V siseškem okraju je nastala lakota med kmetovalci. Nedavno so imeli občinski notarji posvetovanje, kako ljudstvu pomoči. Notar iz Farkašića je povedal, da sta v njegovi občini že dva vsled lakote umrla. Občinski uradniki že niso dobili nič plače od meseca novembra.

(Grozen samomor.) V Zagrebu se je usmrtil stotnik Mijo Polić. Zavžil je veliko množino morfija, nato si je prerezal vrat z britvijo; ker pa še ni bil mrtev zgrabil je za sabljico ter si jo porinil v vrat, končno pa je skočil skozi okno na cesto. Umrl je še le v bolnišnici.

(Strajk na Ogrskem.) V tovarni za stroje in železne mostove državne železnice v Režici so delavci vstavili dolo. Pridružilo se jim je še 1000 drugih delavcev.

(Ogrsko žito in moka) bo v bodoče še laglje tekmovala z našim pridelki, kajti ogrski trgovinski minister je znižal voznino za moko in žito po vseh ogrskih železničnih progah ter po morju preko Reke.

(Dvojna mera za Nemce in Slovane.) V mestu Ogrski Brod ki šteje 3671 Čehov in 439 Nemcev, med temi 365 Židov, mora občina zbirčevati dve nemški soli. V vseh treh razredih deške sole bilo je lani 36 (šestintrideset) učencev, od katerih pa so bili samo trije kristjani; deklško solo pa je pohajalo v istem času 27 (sedemindvajset) učenk, med njimi le štiri kristjanke. Za teh borih 63 otrok, ki so pa vse drugo kot nemški, mora torej občina zdrževati šest razredov! Koliko razredov že zdržuje nemško (!) Celje za slovenske otroke?!

(Pes po modi.) V Berlinu so imeli razstavo psév, na kateri je vzbujal največ pozornosti majhen bel pes, ki se od starosti komaj drži na nogah in nikakor ne more dočakati nagraje za svojo lepoto. Pes je zato zanimiv, ker je edini pes ki ima umetne zobe. Ko je izgubil zavrlo svoje starosti vse zobe, nastavil mu je njegov gospodar, zobni zdravnik, umetno zobovje, katero služi psu kakor naravno in vsled katerega dela veliko reklamo za svojega gospodarja.

Koledar.

Petek (9.) Apolonija, d. m.: Ciril Aleks. škof. — Sobota (10.) Solastika, devica: Viljem, puščavnik. — Nedelja (11.) I. predpepelotična. Deziderij (Z. ljko). — Ponedeljek (12.) Evtalija, devica. — Torek (13.) Katarina d. Sreda (14.) Valentin (Zdravko), mpu. — Četrtek (15.) Favstin in Jovita, mučenca. — Šep 14. ob 2. uri 56 minut popoldne.

Loterijske številke.

Gradec 3. februarja 1900: 19, 39, 11, 23, 66.
Dunaj " " " 87, 14, 8, 76, 74.

Ženitbena ponudba.

Mlad trgovec, samostalen, Slovenec, 24 let star, ki ima dve lepi tegocini v velikem mestu na Hrvaškem, želi se spoznati z pridno deklico, Slovenko, izurjeno v gospodinjstvu ter z nekoliko dote. Prijazne ponudbe se prosijo poslati s fotografijo (58) 2-1 upravitelju „Domovine“ pod naslovom „Živelo slovenstvo!“

Proda se posestvo

v Kostivnici blizu Kalobja in sicer:

- domačija z zidano in opeko krito hišo št. 5, s slamo kritim gospodarskim poslopjem, živinskih hlevov in svinjaki, nadalje z 10 orali in 292 □ sežnji travn. kov, 1 oralom in 316 □ sežnjev njiv in 11 orali in 1200 □ sežnjev gozda — za kupnino po 1550 gld.
- 3 orale 337 □ sežnjev njiv, 4 orale 995 □ sežnjev travnikov in sadjenosnikov in 974 □ sežnjev gozda, skupaj 8 oralov in 706 □ sežnjev za kupnino po 650 gld.

Proda se pa tudi celo posestvo skupaj. Kupci naj se ogledajo v pisarni (60) 3-1.

— dr. Ivana Dečko, odvetnika v Celju. —

Krepkega dečka

s primernooliko, sprejemem za pivovarskega učenca.

(59) 3-1

Simon Kukec
pivovar, Žalec.

Proda se

večja množina 3- do 4letnih lepih smrečic, ki so ki so vzgojene na krašovitih tleh v višini 1000 metrov ter so prikladne za zasaditev v nizkih nasadih. Cena prvi vrsti 2 gld. za 1000 komadov, drugi vrsti 2 gld. 50 kr. z zavojem vred loco železniška postaja Trbovlje ali Zagorje. Naročiti je pri

M. Kirchschrager
Ljubljana.

(57) 3-1

Vabilo

na

25. redni občni zbor

„Gornje-savinske posojilnice v Mozirju“

dne 12. februarja t. l. ob 9. uri predpoldne

v uradni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Preditanje in odobrenje zapisnika 24. občnega zbora z dne 30. januarja 1899.
2. Poročilo načelnštva o delovanju in poslovanju posojilnice v teku končanih 25 let.
3. Poročilo nadzornštva in njega nasveti o vporabi preostanka.
4. Volitev načelnštva in nadzornštva.
5. Posameznosti.

Načelnštvo.

ZABUKOVŠKI PREMOG

na kose, per 100 kg. 75 kr. (1 K 50 h)
srednje vrste premog, p. 100 kg. 65 „ (1 „ 30 „)
apno na kose, per 100 kg. 70 „ (1 „ 40 „)

Vse poštnine prosto od Zabukovcev.

(28) 6-6

L. Mašek & Comp.

Premogokop in žganje apna
v Zabukovcih, p. Petrovce pri Celju.

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Popolnivši svoje zobozdravniške študije na Dunaju, usojam se naznaniti slavnemu občinstvu, da se bavim s 1. februarjem naprej tudi z

zobozdravilstvom.

Izvršujem zalivanje (plombe) zobov ter ustavljam umetne zobé in zobovja po načinih, ki so običajni na dunajskem vseučilišču.

Vransko, dne 1. februarja 1900.

Dr. Anton Schwab

distriktni in zobozdravnik.

(49) 2-2

Vabilo

na

V. redni občni zbor

„Posojilnice v Brežicah“

registrirane zadruge z neomejeno zavezo

kateri se bode vršil

v nedeljo 18. svečana 1900 popoldne ob 4. uri
v dvorani „Narodnega doma“ (lastna hiša).

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnštva.
2. Poročilo nadzornštva in odobrenje let. računa.
3. Razdelitev letnega dobička.
4. Volitev načelnštva.
5. Volitev nadzornštva.
6. Razni nasveti.

Vljudno vabimo tudi zavedne domoljube k zborovanju.

(56) 2-1

Načelnštvo.

Naznanilo preselitve obrti!

P. n.

Slavnemu občinstvu ter častiti duhovščini in usojam najljubše naznaniti, da sem se preselil s svojo trgovino in delavnico iz Grške ceste

v Kolodvorsko ulico števil. 5.

Priporočam se za vsakovrstna naročila, katere izdelujem dobro in po nizki ceni, ter opazarjam zlasti na svojo veliko zalogo konfekcijskega blaga.

Velepoštovanjem

Josip Hočevan.

(48) 3-2

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevich zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za prevaranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava

bode z veseljem in z vedno raztočem učinkom v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava prepove, najboljši nadomestek.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj, Anto Beg.